

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 44

Rozeslána dne 31. května 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

216. Zákon o cestovních dokladech a cestování do zahraničí
217. Zákon o zrušení zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb.
218. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů
219. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů
220. Zákon České národní rady o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře
221. Nařízení vlády České republiky, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 520/1990 Sb., o odměnách členům zastupitelstev v obcích
222. Vyhláška federálního ministerstva financí o způsobu náhrady osobám, kterým byly zkráceny nároky z individuálního důchodového připojištění podle vyhlášky č. 117/1955 Ú. l. (Ú. v.), kterou se vyhláší některá opatření ministra financí o individuálním důchodovém připojištění
223. Vyhláška federálního ministerstva hospodářství o zrušení vyhlášky Státní plánovací komise č. 104/1985 Sb., o palivových a energetických základnách
224. Vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu České republiky, kterou se zrušuje vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu České socialistické republiky č. 162/1988 Sb., o nákupu zboží organizacemi v maloobchodních prodejnách, ve znění vyhlášky č. 40/1990 Sb.
225. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o poskytování příplatku k částečnému vyrovnání růstu životních nákladů v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost
226. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Helénské republiky o vzájemném zrušení vízové povinnosti

216

ZÁKON

ze dne 15. května 1991

o cestovních dokladech a cestování do zahraničí

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

do zahraničí a právo na svobodný návrat do České a Slovenské Federativní Republiky.

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 2

§ 1

Občan České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „občan“) má právo svobodně vycestovat

(1) Občan může vycestovat do zahraničí jen s platným československým cestovním dokladem.

(2) Občanovi se vydá cestovní doklad, pokud to neodporuje ustanovením tohoto zákona.

§ 3

Státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky lze překračovat jen na hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní republika vázána.

ČÁST DRUHÁ CESTOVNÍ DOKLADY

§ 4

(1) Do cestovního dokladu uvede orgán příslušný k jeho vydání údaje potřebné k prokázání totožnosti držitele, údaje o územní a časové platnosti, popřípadě další údaje stanovené mezinárodní smlouvou, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Cestovní doklad se vyhotovuje v českém nebo slovenském jazyce a zpravidla ve dvou cizích jazycích podle mezinárodních zvyklostí nebo mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(3) Podrobnosti o údajích, které se zapisují do cestovních dokladů, stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 5

(1) Cestovními doklady občanů jsou:

- a) cestovní pas,
- b) diplomatický pas,
- c) služební pas,
- d) cestovní průkaz,
- e) jiný cestovní doklad na základě mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Cestovní doklady uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) se vydávají s územní platností do všech států světa a s dobou platnosti na deset let; dětem do 15 let věku s dobou platnosti na dva roky.

(3) Cestovním dokladem osoby bez státní příslušnosti, která má trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „osoba bez státní příslušnosti“), je cestovní průkaz totožnosti.

§ 6

Cestovní pas vydávají občanu orgány federálního ministerstva vnitra, příslušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana.

§ 7

(1) Diplomatický pas vydává federální ministerstvo zahraničních věcí:

- a) prezidentu České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) poslanci Federálního shromáždění, poslanci České národní rady, poslanci Slovenské národní rady,
- c) předsedovi, místopředsedovi a ministru vlády České a Slovenské Federativní Republiky,

d) předsedovi, místopředsedovi a ministru vlády České republiky a Slovenské republiky,

e) soudcům ústavních soudů, předsedům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky a generálním prokurátorům České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky,

f) vedoucímu Kanceláře prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky,

g) diplomatickému pracovníku pracujícímu na československé diplomatické misi nebo konzulárním úřadě a diplomatickému pracovníku federálního ministerstva zahraničních věcí.

(2) Jiným osobám, než uvedeným v odstavci 1, může být diplomatický pas vydán, odpovídá-li to mezinárodním zvyklostem.

§ 8

(1) Služební pas vydává federální ministerstvo zahraničních věcí:

a) náměstkovi ministra vlády České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, vedoucímu ústředního orgánu státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky a jejich zástupcům, místopředsedům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, náměstkům generálního prokurátora České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, vedoucímu Kanceláře Federálního shromáždění, vedoucímu Kanceláře České národní rady a Kanceláře Slovenské národní rady, vedoucímu Úřadu vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vedoucímu Úřadu vlády České republiky a Úřadu vlády Slovenské republiky,

b) pracovníku federálního ministerstva zahraničních věcí a federálního ministerstva zahraničního obchodu k cestám při plnění pracovních úkolů v zahraničí, není-li držitelem diplomatického pasu,

c) pracovníku československé diplomatické mise a konzulárního úřadu, pokud není držitelem diplomatického pasu, a jeho manželce, popřípadě manželu a nezletilým dětem.

(2) Jiným osobám, než uvedeným v odstavci 1, může být služební pas vydán, pokud cestují do zahraničí v záležitostech České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky nebo Slovenské republiky a příslušný ústřední orgán státní správy vyjádří svůj souhlas s vydáním takového pasu.

§ 9

Cestovní průkaz je cestovním dokladem k jednotlivé cestě s územní a časovou platností omezenou účelem cesty; vydává se občanovi, který nemá jiný cestovní doklad, zejména k návratu do České a Slovenské Federativní Republiky a v naléhavých případech též k cestě do států, které jej jako cestovní doklad uznávají. Vydávají ho orgány federálního ministerstva vnitra pří-

slušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana nebo československé diplomatické mise a konzulární úřady, jde-li o cestovní průkaz k cestě do České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 10

(1) Jiný cestovní doklad na základě mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, vydávají občanovi orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana.

(2) Námořnické a plavecké knížky vydávané federálním ministerstvem dopravy podle zvláštního předpisu¹⁾ opravňují k vycestování do zahraničí, jestliže jsou registrovány orgány federálního ministerstva vnitra.

§ 11

Cestovní průkaz totožnosti vydávají osobám bez státní příslušnosti orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa trvalého pobytu těchto osob.

§ 12

Cestuje-li do ciziny nezletilý mladší 15 let společně s rodiči a nemá vlastní cestovní doklad, zapisuje se do cestovního dokladu rodičů.

§ 13

Cestovní doklad je neplatný, jestliže

- a) uplynula doba platnosti v něm uvedená,
- b) byl poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,
- c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny,
- d) fotografie v cestovním dokladu neodpovídá skutečné podobě držitele,
- e) zanikne důvod, pro který byl držiteli vydán diplomatický nebo služební pas,
- f) držitel cestovního dokladu zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

ČÁST TŘETÍ

VYDÁVÁNÍ CESTOVNÍCH DOKLADŮ

§ 14

(1) Cestovní doklad se vydává na žádost.

(2) Žádost o vydání cestovního dokladu, prodloužení doby jeho platnosti nebo provedení změny údajů v cestovním dokladu podává občan starší 15 let; pokud je nezletilý, připojí k žádosti o vydání cestovního dokladu písemný souhlas zákonného zástupce s jeho ověřeným podpisem. Nedostatek souhlasu zákonného zástupce lze nahradit rozhodnutím soudu.²⁾

(3) Za občana mladšího 15 let podává žádost zákonný zástupce.

(4) Za občana, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, podává žádost zákonný zástupce.

(5) Jde-li o diplomatický nebo služební pas nebo cestovní doklad vydávaný k plnění pracovních úkolů v zahraničí podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, může podat žádost za občana státní orgán nebo právnická osoba zřízená státem.

(6) Ověření podpisu podle odstavce 2 se nevyžaduje, jestliže zákonný zástupce vyjádří svůj souhlas a žádost podepíše před orgánem příslušným k vydání cestovního dokladu nebo v zahraničí u československé diplomatické mise nebo konzulárního úřadu.

§ 15

(1) Žádost o vydání cestovního dokladu, o prodloužení doby jeho platnosti nebo o provedení změny údajů v cestovním dokladu se podává na úředních tiskopisech u orgánu příslušného k vydání cestovního dokladu, v zahraničí u československé diplomatické mise nebo konzulárního úřadu.

(2) Žádost obsahuje údaje uváděné v cestovním dokladu a další údaje, které jsou podkladem rozhodnutí.

(3) K žádosti o vydání cestovního dokladu je nutno připojit potřebný počet fotografií požadovaného formátu.

(4) Žadatel je povinen uvést v žádosti pravdivě a úplně všechny požadované údaje.

(5) Podrobnosti o údajích vyžadovaných k vydání cestovního dokladu stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 16

Změny údajů v cestovních dokladech a prodloužení doby jejich platnosti provádějí orgány příslušné k jejich vydání a v zahraničí československé diplomatické mise a konzulární úřady.

§ 17

Vydání cestovního dokladu může být odepřeno nebo vydaný cestovní doklad může být odňat občanu, proti kterému

- a) je nařízen výkon rozhodnutí pro neplnění výživací povinnosti nebo finančních závazků,
- b) je vedeno trestní stíhání, nebo který nevykonal trest odnětí svobody uložený soudem, jestliže mu trest nebyl prominut nebo výkon trestu nebyl promlčen.

¹⁾ § 27 zákona č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě.

§ 15 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě.

Vyhláška ministerstva dopravy č. 65/1967 Sb., o plaveckých a námořnických knížkách.

²⁾ § 176 občanského soudního řádu.

§ 18

(1) O odnětí cestovního dokladu rozhoduje orgán příslušný k jeho vydání.

(2) Bylo-li rozhodnuto nebo lze-li důvodně očekávat, že bude rozhodnuto o odnětí cestovního dokladu, může cestovní doklad zadržet orgán příslušný k vydávání cestovních dokladů, orgán pasové kontroly nebo orgán činný v trestním řízení.

(3) Orgán, který cestovní doklad zadržel, je povinen vydat o tom jeho držiteli potvrzení a cestovní doklad do 48 hodin předat orgánu příslušnému k jeho vydání s uvedením důvodů zadržení cestovního dokladu.

(4) Orgán příslušný k vydání cestovního dokladu rozhodne o odnětí zadrženého cestovního dokladu nebo o jeho vrácení do 15 dnů poté, co obdržel oznámení o zadržení cestovního dokladu.

§ 19

(1) Na rozhodnutí, kterým se vydávají cestovní doklady, provádí změna v cestovním dokladu nebo se prodlužuje doba jeho platnosti, se nevztahuje § 47 správního řádu, jestliže se žádosti vyhová v plném rozsahu.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o odnětí cestovního dokladu nemá odkladný účinek.

§ 20

Pravomocná rozhodnutí, jimiž bylo zamítnuto vydání cestovního dokladu nebo jimiž byl cestovní doklad odňat, jsou přezkoumatelná soudem, byly-li ve správním řízení vyčerpány řádné opravné prostředky.

ČÁST ČTVRTÁ POVINNOSTI OBČANŮ

§ 21

(1) Držitel cestovního dokladu je povinen:

- a) chránit cestovní doklad před ztrátou, odcizením, poškozením, nebo zneužitím,
- b) odevzdat neplatný cestovní doklad nebo cestovní doklad, který je zaplněn záznamy, orgánu příslušnému k jeho vydání.

(2) Držitel cestovního dokladu je povinen ohlásit neprodleně ztrátu nebo odcizení cestovního dokladu orgánu příslušnému k jeho vydání, popřípadě nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti nebo Policejního sboru.

(3) Držitel cestovního dokladu je povinen ohlásit ztrátu nebo odcizení cestovního dokladu v zahraničí nejbližší československé diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

§ 22

Kdo získá cizí cestovní doklad, je povinen jej neprodleně odevzdat orgánu příslušnému k jeho vydání,

popřípadě nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti nebo Policejního sboru. Tuto povinnost má i ten, kdo má nebo získá cestovní doklad osoby, která zemřela nebo byla prohlášena za mrtvého.

ČÁST PÁTÁ PŘESTUPKY

§ 23

(1) Přestupku podle tohoto zákona se dopustí ten, kdo

- a) překročí státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky bez platného cestovního dokladu,
- b) překročí s platným cestovním dokladem státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky mimo hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk, není-li tento způsob překračování státních hranic umožněn mezinárodní smlouvou, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána,
- c) se neoprávněně zmocní nebo zneužije cizí cestovní doklad,
- d) uvede nepravdivé nebo neúplné údaje v žádosti o vydání cestovního dokladu, o prodloužení doby jeho platnosti nebo o provedení změny údajů v cestovním dokladu,
- e) provede nebo si nechá provést neoprávněně změny v cestovním dokladu,
- f) maří výkon rozhodnutí o odnětí cestovního dokladu,
- g) poruší jinou povinnost uvedenou v tomto zákoně, pokud se takovým jednáním ztíží plnění úkolů státní správy.

(2) Jednání uvedená v odstavci 1 se posuzují jako přestupky, nejde-li o trestné činy.

(3) Za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu do výše 10 000 Kčs. Za přestupky uvedené v odstavci 1 písm. c) až f) lze uložit pokutu do výše 5 000 Kčs a za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. g) pokutu do výše 1 000 Kčs.

(4) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 24

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednávají orgány federálního ministerstva vnitra vydávající cestovní doklady, příslušné podle místa trvalého pobytu občana.

(2) Pokuty za přestupky mohou ukládat a vybírat v blokovém řízení, kromě orgánů uvedených v odstavci 1, rovněž příslušníci Pohraniční stráže a orgány hraniční kontroly.

(3) Pokuty vymáhají finanční úřady nebo daňové úřady příslušné podle místa trvalého pobytu občana.

§ 25

Na přestupky a jejich projednávání podle tohoto zákona se vztahují obecné předpisy o přestupcích.³⁾

ČÁST ŠESTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 26

Tento zákon se přiměřeně vztahuje i na osoby bez státní příslušnosti.

§ 27

Cestovní doklady vydané podle zákona č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech, se považují za vydané podle tohoto zákona. Jejich platnost je omezena na dobu, na kterou byly vydány.

§ 28

Zrušují se:

1. zákon č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech,
2. vládní nařízení č. 114/1969 Sb., jímž se stanoví,

ve kterých případech může být vydání cestovního dokladu odepřeno,

3. vyhláška ministerstva vnitra a ministerstva zahraničních věcí č. 115/1969 Sb., kterou se upravuje platnost výjezdních doložek,
4. vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb., kterou se provádí zákon o cestovních dokladech, ve znění vyhlášky č. 142/1971 Sb. a vyhlášky č. 7/1980 Sb.,
5. nařízení ministra vnitra ČSSR č. 22 ze dne 28. června 1971, kterým se povolují úlevy z ustanovení § 10 vyhlášky ministerstva vnitra ČSSR a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb. (registrované ve Sbírce zákonů v částce 18/1971),
6. nařízení ministra vnitra ČSSR č. 33 ze dne 14. srpna 1972, kterým se povoluje úleva z ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) vyhlášky ministerstva vnitra ČSSR a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb. (registrované ve Sbírce zákonů v částce 22/1972).

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

217

ZÁKON

ze dne 15. května 1991

o zrušení zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, ve znění zákonného opatření
předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Zrušují se:

1. zákon č. 73/1973 Sb., o branné výchově;

2. článek III zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o obraně Československé socialistické republiky, zákon o působnosti federálních ministerstev a zákon o branné výchově.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

³⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).